

הגהות הב"ח

בפרשת פינחס ואת הכהן השני מעשה
בין הערבים נמנחת הבקר כו' [במדרש
מח] ומהוא קרא לא חמי' את הכהן
ואת מעשה בצקר (י) ויחמי' (בצפרים)
האי קרא למה נאמר והלא כבר
נאמר למעלה בפרשה את הכהן
אחד מעשה בצקר (יא) ואת הכהן
וגו' (יב) שנים הוא סמקדי ולא
כדמא: ערבים: יקריבו בין הערבים.
כדמא טעמא דלא שכיחי דפשעו זה
הילוך לא קפוי זה להו: (יג) ומוצא
בטל (יד) כו' דקאמר לא יקריבו בין
הערבים: לא שכיחי. (טז) ומה' עולה
הוא ואע"ג דלא קרבה אלא תרי יומי
ייומא אינא עולות ומה' דמקריבי
כל יומא טובא הילוך לא חביב להו
ופשעי הילוך קפסו להו לא אכל טמרת
לעולם הילך אלא תרי יומא ייומא.

לַיְשָׁנָה אַחֲרֵינָהּ לֹא שִׁמְיָהָ צֶחֶד גִּבְרָה
 וּמִצִּיב צִמְרִיהָ בְּרֵךְ ה' חִילֹהּ (דְּבָרִים
 לְכַתִּיב [שְׁמוֹת] בְּצִקָּק צִבְּקָר בְּהִיטְוִי
 הַדִּקְקָה. מִמָּחֶל אֶת לֶקֶן בִּן אֶת הַנְּרוֹת
 [שְׁמוֹת] וְהַבְּעֻלֹת וְשֵׁי אֶת הַנְּרוֹת
 שְׁמֵי הַלֵּחַם [לְקָמֶן דָּק פ. 7] לֵלֵךְ מִקְדָּשׁ
 לְחֵם שֶׁלֹּשׁ פָּסוּל: **דְּקֻסְמִי סוּפֵא ב'ו'.** וּמוֹנֵר
 [דְּקִדּוּשׁ וְחִינּוּךְ] דְּשׁוּלָן בִּן: בִּשְׁבֵּחַ:
שֶׁעֵי הִיסֵא. דְּשׁוּב לֹא הִיָּה ב'ו' בִּן
 יִחִיד הוּא לֵלֵךְ יִצִּיר קְטוֹרֶת נִדְבָּה שֶׁ

נקט. כלומר האי דנקט ששה
אפי' כל ימות החול [ז' צע'
ימים קודם שחיטה לצד יום
ליטול איז שנים מהן שירצה

מ"מ שבעה הוּו אֵלֶּם
כְּדִי לִשְׁבֹּת וּב' יָמִים
בְּעִלְמָא דִּיקָא נְמִי דַקְתָּ
לִשְׁבֹּת וּלְב' יָמִים טוֹב
הִקְרִיבו כְּבֶשֶׂת בְּכוֹר
הִיְתָה קְרִיבָה בֵּין הָעֵר
מִזְבֵּחַ הַזֶּהֱבֵאל אֵלֶּם
דְּכַר שְׁמִיָּה חֲסוּרִי מִ
הִקְרִיבו כְּבֶשֶׂת בְּכוֹר
בְּמֹה דְּכֹרִים אֲמֹרִים¹⁶
אֲבֵל נִתְחַנֵּךְ הַמִּזְבֵּחַ יִקְרָא
אֵימָתִי בִזְמַן שֶׁהָיוּ אֲנִי
הָיוּ מִזְדִּין לֹא הִקְרִיבו
בֵּין הָעֵרֵבִים לֹא הִקְרִיבו
בֵּין הָעֵרֵבִים מִנְּאֵה הָיוּ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֵרֵבִים
וְלֹא רֵאשׁוֹן בֵּין הָעֵרֵבִים
הַמִּזְבֵּחַ אֲבֵל נִתְחַנֵּךְ הָיוּ
הָעֵרֵבִים אֲמֹר ר"ש אֵי
אוּ שׁוֹנֵגִין אֲבֵל אֵם הָיוּ
כְּבֶשֶׂת בְּכוֹר לֹא יִקְרָא
הִקְטִירוּ קִמְרַת בְּכוֹר
וְכִי כְהֵנִים חֲטָאוּ מִזְבֵּחַ
לֹא יִקְרִיבו הֵן אֲבֵל אֵם
קִמְרַת בְּכוֹר יִקְטִירוּ
נִ דְּלֹא שְׂכִיכָא וּמַעַר
פִּשְׁעִי: אֲמֹר ר"ש וְכִי
הָעֵרֵבִים שְׂאִין מִחֲנֻכִּין
בְּקִמְרַת הַסְּמִים שֶׁל
וְהִתְנִיֵא בְּקִמְרַת הַסְּמִים
אֲמֹר אֲבִי² מִסְתַּבְרָא
שֶׁל בֵּין הָעֵרֵבִים הָיוּ
הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא הָיוּ הָיוּ

הדלקה מאוראת
שחר גמר ממונה
בקמרת הסמים של
אלא בחול איחנורי
דחניוך :קידוש דשלו
בשבעה נרותיה בין
החיצון והוראת שעה
מזבה החיצון הוא דל
יחיד הוא דלא הא
כיוצא בה נרבה וקור
תעלו עליו קמרת זרה

כדאמרי' במסכת יומא (דף טו)
 אלא מוצה העולה אלא
 את הגרות וגו' כשמדשן את
 האלמא חינוך מורה בין העם
 ון הערים קטירנה: אלא קדשו
 אלא בשבת דקמי שפילו בב'
 א' חיה מקדשת. כלומר! וכל
 וזו היא קטרת. מפרש בסמוך
 על מוצה החינוך: הוא דלי
 כרי דין הוא שלא מצינו בה

הלא חרוק היטב אחר התמיד לך נראה למדרגת מופסיל אפילו הקטיר ועשה הכל ולא העמידו דבריהם הינה דלא אפשר:

ק) **אֵלֶּה** דברים הא איכא לפרא דמלתא בשבטא וחלו שני ימים טובים של ר"ה אחר השבת ופרין וליטעמין תמונא הוו

היה שבתאעמלע היום הו' מדבר וזאת דגריס' הלא' ארבע פערל' דחד' שבת' ומונה ה' ימים טובים לפני השבת ובתור' ימים נקודים דפנימי דעמלי' יומא' טובא: **מבבל** פקוד' ה' הווי'. דעשלי' נ'ין הערביס' דראשון אע"פ שבתין' פקוד' ד' ימים טעם וימלא' מנוקדין' השמקקין' היו מנקרין' אותן דא' למעקן' אלז' בצפא' לא יכיל' צלילה' לטרוח ולקש' מנקרין: **ד"קא** נמי דקתי' בדי' שבת. אף ע"ג לעלי' (דף עט.) מנא' דא' סיכור' וישנה' וישל' ליכא' למיטעי' הס':

שאין מהנבין. (ר) פירש צוקערסער
דעמיה ד"ר"ש קאלמר ו"מ
פריץ שפיטצער וואס דער שמי
מעלות הממיד חוקן חדל שמי
דהוא הוה טעמא אדך נקט איידי
ומו חסדקאיי מיספארע שמעע דמהדר
א צדקנ (וטו) אלמא דרכנ מורו
בחיות ומו מנול דעלס הוה:

במה ד"א ש"א נתחנך. וזהו
קאי שאין מתחנך (ס) דממ"י
אזל נתחנך יקריבו כבש אחד דוקא
ולא שנים מדלגא קמני וז' י
קריבים לר"ש אע"ג דגבי קטורת
קרב כולה דל קמי כלל דהסח מדא
מילתא האט: שביחא ומעשרא.
עיקר הענין משום דלא שמיחא דנפ"צ
דיומא (דף טו.) מוכח מקרב דלמדי
וכליל על מוצקן ביה ר' קילו (י) שדולה
נמי מעמרס (ט) יבול וא' דלמדין
מתנדב ובבבאי. וזהו דלמדין
במעילה פרק חטאת העוף (דף טו.)
הנהנה מבבאי קרישין קודם
זריקתו וכו' יציא קטורת שכולה
למוצח חיינו למוסרה לנצור:

בה בצפרא מ'היכא ולמ"ד בקטרת הסמים של
העולה מה להלן בתמיד של שחר אף כאן
שחר: ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת:
א דלא מחנך הא קדושי מיקדיש היא גופה קמ"ל
בשבת הוא כדקתני סיפא ולא את המנורה אלא
ערכים: ת"ר ^י זהו קטרת שעלתה ליחיד על מזבח
היתה היכא אמר רב פפא בנשיאים אלא יחיד על
הא על מזבח הפנימי מקריב ותו על מזבח החיצון
יבור מקריב והתניא ^כ יכול יהא יחיד ^ג מתנבך ומביא
אני ^ס בה ^ז מוצא שפתוך תשמור ועשית ^ד לא
כול לא יהא יחיד מביא שאין מביא חובתו כיצא בה
אבל

מיועלם לא שנה אלם זה: **מעפרא**. מעשרת דכחמיב ישימו קטורה **בחמדי** **על שחר**. דאחמיינ לעיל ולא ראשון בין סהעריבם ב' מנורה מן האפר שיש שם קטורה: אי לאו **רעבד** (א) **מאורא** ויכין דמנורה נחמנה עשרת נמי מחלתה עברד דחמדי **מקדש**. ללחם און יקדירוהו עליו בחול בחמדי דחל קיימא לן עברק אעל השולחן ימים רבים אין בך כלום דלח קדוש לא ליפסל ביזאא ולא אלא דידה אינה אלא בין הערבים (ג'דחיינן) הדלקה הי' כל מיני דידה נשגאישא קמיידי דחמדי (במדבר י) כף אחת עשרה זוזב וגו': **והוראם** דאחמיינ הוראת שעה היסור: **כיולא** **זה**. בקטורה (א): **יכול**. יסור מציא חובתו כיולא זה שחיי קטורה חובה לימיר לא ממני:

[illegible]

קלח א מ"א פ"א מהל' תמידין
ומוספין הל' יב:

קלמ' ב מיי' שס פ"ג הלכה א:
קמ' ג מיי' שס פ"ה הלכה יב:
קמא ד מיי' פ"ז מהלכות כלי
המקדש הל' יא:

תורה אור השלם

1. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקָר
וּבְנֹסֶכָה תַעֲשֶׂה לָּהּ לֶרֶחַ
נִיחֹחַ אֲשֶׁה לָּיִ:

שמות כט מא

2. וְהִקְטִיר עָלָיו אֶחָד קֶטֶר
סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִבו
אֶת הַנֶּחֱסֵי יִקְטִירָהּ:

שמות ל ז

3. מוֹצֵא שְׁפָתַי תִּשְׁמֹר
וְעֵשִׂית כְּאֲשֶׁר נִדְרַתְּ לִי
אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִי:
דְּבָרִים כַּג כד

4. לֹא תַעֲלֶה עָלַי קִטְרֶת זָרָה
וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶף לֹא תִסְבּוּ
עָלַי:
שמות ל ט

מוסף רש"י

תבא בעלמא קאי. דכלל ימות
השנה נמי צעיין ששה ולאו
משום שבת וראש השנה סימנא
בעלמא. שלא חטעה בגירסא
שלא תשנה ארבעה או חמשה
(ערכין יג.).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

אִים הַמְבוֹקְרִים וְלֹא שִׁיחַ כּוֹלֵן
 כֹּבֶת וְשֵׁנִי יָמִים טוֹבִים שֶׁל יְרִיָּה
 יִלְשָׁשׁוּ: (יג) תִּיבֵּת תַּחְתִּיהֶם
 טַלְטָלִים וְנִשְׁלֹו יוֹמָם וְכֵן מִזְרָח
 (יד) הַכֶּבֶשׂ אֶחָד אוֹת ה' נִמְחָק:
 י שֶׁלֹּא יִקְרִיב בֵּין הָעֲרִבִים תִּלְיָה
 בִּפְסוֹק הָעֲלִיּוֹן תִּפְתָּל פִּינָס
 אֲנִי קִרְבֵּן אֲרַבֵּל לִיּוֹם ט' מִחֵרֶם
 מִחֻק: (ז) הָעֲרִיבִים הִסֵּד וְאֲחִירֵי
 עֲרִיבִים כְּדֹכְתִּים וּבִהְעֵלֹת אֲהֵן:
 לֵן הָקָרִיב: (סז) שְׁמַיָּא וְכוּמְרֵי:
 ז'ל' חו' כָּה שְׁמוֹעַ וְחִיּוֹם כ'.

[illegible]